

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRĂREA NR. 89
din 18.02.2008

Dosar nr: 827/2007

Petiția nr: 19.937/21.12.2007

Potent: I C V

Reclamat: Uniunea Națională a Barourilor România

**Obiect: limitarea accesului în avocatură a polițiștilor cu diplomă în științele
juridice**

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petentului

I.1.1. I C V

I.2. Numele și sediul reclamatului

**I.2.1. Uniunea Națională a Barourilor România, Palatul de Justiție, Splaiul
Independenței nr. 5, sector 5, București**

II. Obiectul sesizării

Potentul, prin **Petiția nr. 19.937/21.12.2007**, arată că nu i se acceptă
intrarea în avocatură fără examen, deși are studii juridice și este polițist de
cercetare penală.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Potentul consideră că există un tratament diferențiat nejustificat prin
limitarea accesului în avocatură a polițiștilor cu diplomă în științele juridice,
comparativ cu alte categorii socio-profesionale.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 29.01.2008.

La audierea din 08.12.2008 părțile nu s-au prezentat.

La dosar a depus puncte de vedere petentul prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu **nr. 1.927/29.01.2008**.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Potentul arată că este ofițer de poliție și absolvent de drept din cursul lunii a participat la examenul de admitere în profesia de avocat și a fost declarat admis.

Constată că prevederile art. 16 alin. 2 lit. b din **Legea nr. 51/1995** nu se aplică și polițiștilor, în sensul exceptării de la examenul pentru dobândirea calității de avocat definitiv.

Compară activitatea de polițist în cadrul cercetării penale cu activitatea de procuror, consilier juridic, juriconsult.

Anexează documente în susținerea cauzei.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că reclamatul solicită intrarea în avocatură fără examen a polițiștilor cu diplomă juridică care activează în domeniul cercetării penale, însă, conform prevederilor legale, această categorie profesională nu este prevăzută de de art. 16 alin. 2 lit. b din **Legea nr. 51/1995**.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

La stabilirea competențelor Consiliului director al CNCD, **O.G. 137/2000**, republicată, la art. 18 alin. 1, prevede: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”.

Legea nr. 51 din 7 iunie 1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, cu modificările ulterioare, are următoarele prevederi relevante:

„Art. 16

(1) *Primirea în profesie se obține pe baza unui examen organizat de barou, conform prevederilor prezentei legi și ale statutului profesiei.*

(2) *La cerere, poate fi primit în profesie, cu scutire de examen:*

a) *titularul diplomei de doctor în drept;*

b) *cel care până la data primirii în profesia de avocat a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar public, consilier juridic sau jurisconsult timp de cel puțin 10 ani și dacă nu i-a încetat activitatea din motive disciplinare care îl fac nedemn pentru profesia de avocat.*

(3) *De la prevederile alin. (1) sunt exceptate persoanele care au deținut funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.*

[...]

Art. 61

(1) *Congresul avocaților are următoarele atribuții:*

a) *analizează și aproba raportul anual al Consiliului U.N.B.R.;*

b) *alege Comisia centrală de cenzori și Consiliul de conducere al Casei de Asigurări a Avocaților;*

c) face propuneri autorităților cu drept de inițiativă legislativă privind profesia de avocat;

d) adoptă și modifică statutul profesiei și statutul Casei de Asigurări a Avocaților, în conformitate cu prevederile prezentei legi și pe baza proiectelor întocmite de Consiliul U.N.B.R.;

e) adoptă hotărâri privitoare la relațiile dintre barouri, perfecționarea pregătirii profesionale și respectarea regulilor deontologice ale profesiei;

f) alege și revoca membrii Comisiei centrale de disciplină. Fiecare barou are dreptul de a propune câte un candidat pentru Comisia centrală de disciplină. Competența și procedura de judecată ale Comisiei centrale de disciplină se stabilesc prin statut;

g) aprobă bugetul anual al Casei de Asigurări a Avocaților și execuția bugetară anuală;

h) aprobă bugetul anual al U.N.B.R. și execuția bugetară anuală a acestuia și stabilește cota de contribuție a barourilor la formarea bugetului U.N.B.R.. Cheltuielile necesare organizării congreselor se suportă de către fiecare barou în funcție de numărul reprezentanților săi.

(2) Hotărârile congresului sunt definitive și obligatorii pentru toate organele profesiei."

Colegiul Director a reținut jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de **România prin Legea 30/1994**. Curtea a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director constată că legea prevede o regulă de admitere în baroul de avocați, prin examen, stabilind și excepții cu caracter limitativ. În domeniul primirii fără examen în barou, categoriile profesionale menționate în **Legea nr. 51/1995** (judecător, procuror, notar public, consilier juridic sau jurisconsult) nu

sunt într-o situație comparabilă cu ofițerii de poliție absolvenți ai unei facultăți de drept, existând diferențe privind experiența profesională a acestor categorii profesionale. Numai Congresul avocaților are competența de a stabili care dintre aceste categorii profesionale corespund cerințelor profesionale de natura profesiei de avocat, care permite accesul acestora, fără examen, în barou.

Colegiul a reținut și faptul că **Ordonanța de urgență nr. 100 din 4 octombrie 2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției**, la art. I, pct. 4, a abrogat din **Legea nr. 303/2004** articolul 33, alin. 5-10, care a prevăzut excepții la admiterea în magistratură, fără examen, a unor categorii socio-profesionale.

Colegiul director arată că a soluționat cauze similare în mod similar (**Hotărârea nr. 55 din 07.02.2008**).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 19.02.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

